

Λήγοντος προσεχῶς τοῦ Ζ' ἔτους τῆς «Εστίας», ὁ σοι τῶν κυρίων συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσι λαμβάνοντες τὸ φύλλον καὶ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος. παρακαλοῦνται νὰ ἀποστείλωσιν ἐγκαιρῶς τὴν ἐτησίαν αὐτῶν συνδρομήν, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Τὸ γραφεῖον τῆς «Εστίας» κεῖται ἐν ὁδῷ Ἀρχαίου, ἀρ. 9, ὀλίγον ἀνωτέρω τῆς μεγάλης οἰκίας Κούπα.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Μετὰ πλείστης εὐχαριστήσεως βλέπομεν ἐξακολουθοῦσας τὰς ἐνεργείας τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου πρὸς εἰσαγωγὴν τῆς γυμναστικῆς εἰς τὴν ἱνικὴν ἐκπαίδευσιν. Οὕτω τελευταίον διὰ βασιλικὸν διατάγματος ὠρίσθη ἵνα εἰς ἕκαστον τῶν γυμνασίων προσαρτηθῇ εἰδικὸν γυμναστήριον πρὸς σωματικὴν ἀσκήσιν τῶν ἐν αὐτῷ μαθητεούντων. Ἡ τῶν μαθητῶν σωματικὴ ἀσκήσις, ὑποχρεωτικὴ οὖσα ἐν τῷ μέλλοντι, ὅα γίνεται τρεῖς τοὐλάχιστον ὥρας καθ' ἑβδομάδα δι' ἐκάστην τάξιν ἐν δὲ ταῖς ἐξετάσεσιν ὁ τῆς γυμναστικῆς βαθμὸς ὅα ἔχη τὴν αὐτὴν ἀξίαν, ἥν καὶ ὁ τῶν δευτερευόντων καλουμένων μαθημάτων, ἥτοι τὸν ἀριθμὸν δ' ὅ, ὅστις καὶ ὅα ἐπιδρά ἐπὶ τῶν γενικῶν βαθμῶν τῆς ἐπίδοσεως τοῦ μαθητοῦ ὡς καὶ οἱ τῶν λοιπῶν μαθημάτων.

Πλὴν δὲ τούτων τὸ ὑπουργεῖον ἀπεράσισε τὴν ἴδρυσιν καὶ δευτέρου κεντρικοῦ γυμναστηρίου εἰς τὸ παρὰ τὸ Ἀρσάκειον κείμενον οἰκοπέδον, ὅπερ εἶχεν ὀρίσθαι ἄλλοτε εἰς οἰκοδομὴν καταστήματος τῶν δικαστηρίων. Τὸ γυμναστήριον τοῦτο, οὐτινος διευθυντὴς ἐτάχθη ὁ δραστήριος κ. Ν. Πύργος ὅτελε· χρησιμεῖσαι κυρίως διὰ τὰς σωματικὰς ἀσκήσεις τῶν μαθητῶν τοῦ Β' γυμνασίου καὶ τῶν περὶς ἰδιωτικῶν σχολείων.

Δικαιώτατος ὀφείλεται ἔπαινος εἰς τοὺς νῦν τὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἰθύνοντας, οἵτινες κατανοήσαντες τὴν μεγίστην σπουδαιότητα ἣν εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας ἔχει ἡ σωματικὴ ἀσκήσις, μετὰ πολλοῦ ζήλου καὶ δραστηριότητος ἐπελήφθησαν τοῦ ζητήματος τῆς διακανονίσεως τῶν περὶ τοῦ μαθήματος τούτου, οὗ ἡ μέχρι πρό τινας ἐντελής παραμέλησις ἦτο δυστολμήμα πράγματι διὰ τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν. Εἰς τοὺς οὕτω ὀφειλόμενους ἐργαζομένους ἀπομένει νῦν νὰ μὴ βροδύωσιν εἰς τὴν ἐτελέσειν τῶν δεδομένων, ὥν τὰ ἀποτελέσματα ἔσονται τοσοῦτον εὐεργετικά.

Περὶ γυμναστικῆς δὲ προκείμενου λόγου, δίκαιον κρίνομεν νὰ σημειώσωμεν ἐνταῦθα τὴν εὐάρεστον κατάστασιν καὶ τὰς ὁσημέραι ἐπιφερομένας βελτιώσεις ἐν τῷ κεντρικῷ γυμναστηρίῳ, τὴν ἀνακαινίσιν τῶν ὀργάνων καὶ τὴν ἐν αὐτῷ ἐπικρατοῦσαν τάξιν καὶ εὐκοσμίαν, ἅτινα ὀφείλονται εἰς τὴν ἀγρυπνὸν ἐπιμέλειαν τοῦ ἀξίου διευθυντοῦ αὐτοῦ κ. Ἰωάννου Φωκianoῦ.

— Καὶ ἕτερον μέλος τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς σχολῆς ὁ Veyries ἀπεβίωσε τὴν παρελθούσαν τριτὴν ἐν τῷ γαλλικῷ νοσοκομείῳ Σμύρνης. Μόλις πρὸ τῶν μηνῶν ἀφίχθεις ἐν Ἑλλάδι· ἀπεστάλῃ εἰς μικρὰν Ἀσίαν τὸν Σεπτέμβριον πρὸς διευθύνειν ἀρχαιολογικῶν ἑρευνῶν, ἐγένετο δ' ἐκεῖ ὁ αὐτοῦς ὅμα τῶν ἐπιπολεζόντων πυρετῶν.

— Ἐν τῷ γερμανικῷ περιοδικῷ «Das Magazin für die Literatur des In-und Auslandes» ὁ γνωστός καθηγητὴς κ. Αὔγουστος Βόλτς δημοσιεύει ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «ὁ Σαίξπηρος ἐν Ἑλλάδι», ἐν ᾧ ἀπαριθμῶν τὰς μέχρι τοῦδε γυνόμεναι ἐν τῇ ἡμετέρᾳ γλώσσῃ μεταφράσεις δραμάτων τοῦ Ἀγγλοῦ δραματούργου ἀποφαινέται εὐφραίνει περὶ αὐτῶν.

— Ὁ ἐν Νάντην καθηγητὴς κ. Poissen fils προσήνεκεν εἰς εἰς τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον διὰ τοῦ ἐν Παρίσιος πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Ν. Μαυροκορδάτου ἀξιόλογον συλλογὴν ἀνατολικῶν καὶ παρθολογικῶν ἀντικειμένων ἐπὶ τούτῳ καταρτισθέντων ὑπ' αὐτοῦ.

— Ἐκομίσθησαν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐκ Δοσίου

καὶ Μετεωρῶν τὰ ἐκ τῶν ἐκεῖ Μοναστηρίων βιβλία καὶ χειρόγραφα συλλεγμένα κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν.

— Ὁ Κανάρης πυρπολῶν τὴν τουρκικὴν ναυαρχίδα, καλλιστον ἔργον τοῦ Ῥώσου ζωγράφου Ἀδαζόφσκυ ἐδωρήθη τῇ πινακοθήκῃ τῆς ἡμετέρας Σχολῆς τῶν τεχνῶν ὑπὸ τοῦ ἐν Λονδίνῳ ὁμογενοῦς κ. Μ. Κατινάκη.

— Ἐν τῇ αἰδοῦσῃ τοῦ ἐν Μονάχῳ καλλιτεχνικοῦ συλλόγου ἐξετέθη κατ' αὐτὰς εἰκὼν τοῦ αὐτόθι Ἑλλήνου σπουδαστοῦ τῆς ζωγραφικῆς κ. Πανώρια, παριστώσα νεάνιδα ὀλίβουσαν ἐπὶ τοῦ στήθους αὐτῆς μενίσκον. Καὶ ἄλλοτε ἐν ἑλληνικαῖς ἐφημερίαις ἐμνημονεῖται εὐφύμως τὸ ὄνομα τοῦ νέου τούτου σπουδαστοῦ, ἰδίως ὁμῶς μνήμης χρῆζει τὸ ἔργον αὐτοῦ τοῦτο, ἔργον μαθητοῦ βεβαίως καὶ οὐχὶ ἐντελὸς ζωγράφου, καὶ διὰ τὸν χρωματισμὸν αὐτοῦ, πρὸ πάντων ὁμῶς διὰ τὸ ἐντελὲς καὶ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ σχεδίου.

— Ἐξεδόθησαν νέαι ἐφημερίδες :

Ἡ «Ἐσπέρα», πολιτικὴ ὑπὸ τοῦ ἐκ Γόρτυνος βουλευτοῦ κ. Ἡλ. Παλαμηδίου ὁ «Γελαστός» καὶ ὁ «Καλλιγούλας» σατυρικά.

Ἐκδίδονται προσεχῶς τὰ ἑξῆς βιβλία :

«Ποιμαντορικὴ» ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Θεολογίας κ. Νικηφόρου Καλογερά, συγκειμένη ἐκ 35-40 τυπογραφικῶν φύλλων καὶ τιμωμένη πρ. 10.

«Τὸ παρ' Ὀθωμανοῖς ἱσχυρὸν κληρονομικὸν δίκαιον», κατ' ἑλληνικὴν μετάφρασιν ἐν Ἀθήρῳ.

«Ἱστορία τῆς τεχνικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς παιδείσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι φαρμακοποιῶν ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἐν Εὐρώπῃ γενομένην ἀπὸ τοῦ ἔτους 1835», ὅτε τὸ πρῶτον συνέστη τὸ ἱατρικοφαρμακευτικὸν κατὰστημα μέχρι σήμερον.

Δημοσιία ὑγείας ἐν Ἀθήναις. Οἱ κατὰ τὸν παρελθόντα Ὀκτωβρίον συμβάντες θάνατοι ἐν Ἀθήναις ἀνῆλθον, κατὰ τὸ ἐν τῷ «Γαλήνῳ» δημοσιευόμενον Δελτίον τοῦ ἱατροσυνηδρείου, εἰς 202, ἐξ ὧν 62 προήλθον ἐξ εὐλογίας, οἱ δὲ λοιποὶ ἐκ διαφόρων ἄλλων νοσημάτων. Ἐκ τῶν θανόντων 118 ἀνῆκον εἰς τὸ ἄρρεν γένος καὶ 84 εἰς τὸ θῆλυ. Ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ 9 ἦγον ἡλικίας ἐτῶν 80-90, 3 δὲ ἐτῶν 90-100. Ἐκθὲτα σημειοῦνται 8 ἐν τῷ καταλόγῳ.

Μηχανικὸν φακελλοποιεῖν. Μετ' ἐνδιαφέροντος παρακολουθοῦντες τὴν ἐν Ἑλλάδι βιομηχανικὴν κίνησιν καὶ τὴν ὁσημέραι ἐπιγινομένην ἀνάπτυξιν αὐτῆς, εὐχαρίστως ἀναγράφομεν τὴν σύστασιν ἐν Ἀθήναις νέου εἰδους βιομηχανίας, τοῦ μηχανικοῦ φακελλοποιεῖν, ὅπερ ἴδρυσαν ἄρτι οἱ γνωστοὶ ἐνταῦθα χαρτοπῶλαι κκ. Πάλης καὶ Κοτζίτσ. Τὸ ἀριστάτατον τοῦτο ἐργοστάσιον δύναται νὰ παράγῃ καθ' ἑκάστην περὶ τὰς 40,000 φακέλλων λευκῶν ἢ χρωματιστῶν, τεσσάρων μεγεθῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ νὰ παρέχῃ αὐτοὺς εἰς τιμὰς εὐθηνωτέρας τῶν ἐξ Εὐρώπης κοιμιζομένων, ὧν οὐδόλως διαφέρουσι κατὰ τὴν τελειότητα ἥδη καὶ ἤρξατο ἀποστεῖλαι τὰ προϊόντα αὐτοῦ εἰς διάφορους τῆς Ἑλλάδος ἐπαρχίας. Λειτουργεῖ δὲ τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο διὰ 4 μηχανῶν, ὧν μία μὲν ἀποκοπτεῖ τὰς ὑπ' αὐτὴν τιθεμένας δεσμίνας χάρτου εἰς σχήμα ῥομβοειδές, τρεῖς δὲ διπλонуσι ταχὺτάτα ἕκαστον τῶν χαρτίνων τούτων ῥόμβων εἰς τὸ ὀριστικὸν σχῆμα τῶν φακέλλων. Εἰς τὰς μηχανὰς ταύτας θέλουνσι προστεθεῖαι προσεχῶς καὶ ἄλλαι τρεῖς, ἵνα οὕτω κατορθωθῇ μεγαλειτέρα ποικιλία σχημάτων καὶ μεγεθῶν τῶν παραγομένων φακέλλων.

Εἰς τὸ φακελλοποιεῖν τοῦτο προσελήφθησαν ἐργάτιδες νεάνιδες, αἵτινες ἐκτελοῦσι τὴν ἐργασίαν μετ' ὅλης τῆς ἀκριβείας καὶ τάξεως. Ὅπως ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ, οὕτω καὶ ἐνταῦθα ἀπὸ τινος χρόνου πλείστα γυναῖκες εὐρίσκουσιν ἐν τιμῶν πόρον ζωῆς εἴτε ἐν ἐργοστασίοις μηχανικοῖς εἴτε ἐν ἄλλοις καταστήμασι τῶν εἰδῶν τοῦ καλλωπισμοῦ. Τελευταῖον δὲ ἡ τάσις αὕτη φαίνεται ἐπὶ μᾶλλον ἀναπτυσσόμενη καὶ γενικευομένη· τοῦτο θεωροῦμεν εὐχάριστον σύμπτωμα προόδου καὶ ἀναπτύξεως, διότι οὐ μόνον νέαι χεῖρες, νέος παράγων ἐργασίας προστίθεται εἰς τὴν ἡμετέραν νεαρὰν βιομηχανίαν, ἀλλὰ καὶ ἡ γυνὴ εὐρίσκει ἐν τῇ ἐργασίᾳ τὰ μέσα

της βελτιώσεως αὐτῆς, ἀνυψοῦ τὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσιν της μανθάνουσα νὰ στηρίζηται ἐπ' αὐτήν, καὶ κρατύνεται ἐν τῇ ἡθικῇ καὶ τῇ ἀρετῇ διὰ τῆς ἐργασίας, ἣτις εἰσάγει τὴν ἀνεσιν καὶ τὴν εὐζωίαν ὑπὸ τὰς πτωχὰς στέγας καὶ τὴν εὐτυχίαν ἐν τῇ οἰκογενειακῇ ἐστίᾳ.

BIBLIA

2652. «Βιβλία. Ἐκδίδονται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ζ'. Τόμος ΙΔ', 12 Δεκεμβρίου 1882. Ἀριθ. 363 (311) Λεπτὰ 25. Ἀθήνησι, γραφειὸν τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Ἀγγέλου, ἀρ. 9. 4^{ον}, σελ. 16. Περιεχόμενα: — Ἡ ἐξ Ἑλλάδος ἀναχώρησις τοῦ Βασιλέως. Ὁθωνος. — Ἡ Μούσα τοῦ χωρίου διήγημα Ἰουλίου Σανδῶ. — Ἡ γυμναστικὴ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς (Μεσαίων). — Ἀρχαία ἑλληνικὴ ποίησις ὑπὸ Γεωργίου Δροσίνῃ. — Ὁ Γερμανὸς φοιτητής. — Δάνειον πνεύμα. — Ἀληθεῖαι.

2653. *Zwei Kapitel aus einer Monographie über Nemesius und seine Quellen.* Inaugural-Dissertation welche zur Erlangung der philosophischen Doctorwürde mit Zustimmung der philosophischen Facultät der Königlichen Friedrich-Wilhelms-Universität zu Berlin am 12 August 1882 nebst den angefügten Thesen öffentlich vertheidigt wird der Vertheidigen wird der Verfasser Margarites Evangelides aus Kyzikos. Berlin 1882. Εἰς 8^{ον}, σελ. 63. [Ἀπὸ τίνος χρόνου αἱ ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες ἀνηγγέλαιαν τὴν ἑκδοσιν τῆς ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον μικρᾶς μὲν, ἀλλ' ἀξιολόγου πραγματείας τοῦ ἐκ Κυζίκου κ. Μ. Εὐαγγελίδου, ὅστις ἀποφοιτῶν τοῦ ἐν Βερολίῳ Πανεπιστημίου ἤρξατο δι' αὐτῆς τὸ διδακτορικὸν ἀξίωμα μετὰ σπανίας τιμῆς καὶ εὐφροσύνης. Ἡ πραγματεία αὕτη τοῦ ἐν τῇ σοφιστικῇ Γερμανίᾳ στεφανωθέντος ἡμετέρου συμπατριώτου φέρει τὴν μετρίαν ἐπιγραφὴν «Δύο κεφάλαια ἐκ μονογραφίας τινὸς περὶ Νεμεσίου καὶ τῶν πηγῶν αὐτοῦ». Καὶ κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν ἄρα καὶ κατὰ τὰς ἐνισχυοῦ τῆς πραγματείας αὐτοῦ βιβλίας ἐπαγγελίας οἱ συγγραφεὺς διανοεῖται νὰ ἐκδώσῃ ἴδιον βιβλίον περὶ τοῦ σοφοῦ ἐπισκόπου τῆς ἐν Συρίᾳ Ἑμέσης καὶ τῶν φιλοσοφικῶν αὐτοῦ δογματικῶν. Ἄν καὶ ὁ Νεμέσιος ζήτας ἐν ἀρχῇ τῆς πέμπτης ἑκατονταετηρίδος μ. Χ. δὲν ἔχει σπουδαίαν τάξιν ἐν τῇ καθ' ὅλου ἱστορίᾳ τῆς φιλοσοφίας, ὁ κ. Μ. Εὐαγγελίδης ἐγγυᾶται, ὅτι θὰ φιλοτεχνήσῃ ἔργον ἄξιον πολυτοῦ λόγου καὶ σπουδῆς. Ἄν δὲ πρέπει νὰ κρίνωμεν ἐκ τοῦ πρωτολεῖου τούτου τοῦ νεοστεφοῦς διδάκτορος, εὐχόμεθα ὅπως ἴδωμεν ἄνευ πολλῆς ἀναβολῆς τὴν πραγματείαν αὐτοῦ ἀπρητισμένην, διότι ἀρκούντως ἥδη ἀπέδειξε τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀξίαν. Γὰρ ὄντι, βυθίστα μελέτη καὶ γνώσις τῆς ὑποθέσεως, περὶ ἧς πρώτος νῦν ὁ κ. Μ. Εὐαγγελίδης πραγματεύεται εἰδικῶς, ἀκριβὲς ἐπιστήμη περὶ τὴν φιλοσοφίαν τῶν ἀρχαίων καὶ ὁδοίμοις μέθοδος μετὰ λαμπρᾶς σαφηνείας ἐν τῇ ἀφηγήσει εἶνε αἱ κύρια ἀρεταί, δι' ὧν ὁ νεαρός διδάκτωρ ἀναμφιβόλως θὰ δυνηθῇ νὰ προσαγάγῃ εἰς τὸ φῶς σύγγραμμα ἄξιον τῶν νεωστὶ δημοσιευθέντων «Δύο κεφαλαίων». Ὅταν τὸ ἔργον αὐτοῦ ἀπαρτισθῇ, θὰ μάθωμεν τίς ἦτο ὁ Νεμέσιος· οὗτος καὶ διὰ τίνας λόγους ὁ κ. Μ. Εὐαγγελίδης ἠξίωσε τοσούτης μελέτης τὸ σωζόμενον βιβλίον τοῦ ἐπισκόπου Ἑμέσης «περὶ φύσεως ἀνθρώπου». Διότι ἐν τῇ δημοσιουμένῃ νῦν μέρει τοῦ πονήματος αὐτοῦ ὁ συγγραφεὺς διεξέρχεται μόνον μετ' ἀκριβείας τὰ ψυχολογικὰ καὶ φυσιολογικὰ δόγματα τοῦ Νεμεσίου, οὔτε περὶ τοῦ βίου οὔτε περὶ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἐξετάζων. Ὁ ἱερὸς ἐπισκοπος Ἑμέσης δὲν διέπρεπεν ἐπὶ βάθει σοφίας καὶ ἐπὶ φιλοσοφικῇ ἐπινοίᾳ, ἀλλ' ἐνετάρφη ἐν τῇ μεγάλῃ σχολῇ τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Ἀριστοτέλους, ἐμελέτησε μετ' ἐπιμελείας τὰς ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις τοῦ Γαληνοῦ περὶ τῶν μορίων ἢ τῶν ὀργάνων τοῦ σώματος καὶ τῶν θυμαστικῶν λειτουργιῶν αὐτῶν, καὶ παρέδωκεν εἰς ἡμᾶς σύγγραμμα συντεταγμένον ἐν γλώσσῃ ὀρθῇ μετὰ λαμπρῶν χρωμάτων καὶ ἀκριβείᾳ ἄνευ ἐπαχθείας. Ὑπὸ τῶν ἀρετῶν τούτων τοῦ Νεμεσίου προαχθεὶς ὁ κ. Μ. Εὐαγγελίδης ἐπεχείρησεν ἔργον γενναῖον, οὐτὶνος αἱ νεωστὶ ἐκδοθεῖσαι ἀπαρχαὶ ἀποδεικνύουσιν αὐτὸν ἄξιον τῶν ἐγκωμίων τῶν ἐν Βερολίῳ καθηγητῶν καὶ τῆς μεγαλοφροσύνης τοῦ φιλοτιμοτάτου αὐτοῦ εὐεργέτου κ. Μ. Νεγρεπόντη. Μ.]

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[9 Δεκεμβρίου (Πέμπτη) 1882].

Εἰς συγχαρητήριον τηλεγράφημα τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τοῦ πολιτικοῦ του βίου ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας κ. Γλάδστον ἀπήντησε τῷ κ. Τρικούπη διὰ τοῦ ἐπομένου τηλεγραφήματος: «Δι-χρηστε τὰς ἐγκαρδίας εὐχαριστίας μου ἐπὶ τοῖς συγχαρητήρισις τῆς ὑμετέρας κυβερνήσεως. Βεβαιώσατε αὐτὴν περὶ τῆς ἀπαραιμείωτου ἀγάπης μου πρὸς τὴν ὑμετέραν χώραν, περὶ τοῦ ἐνδιαφέροντός μου καὶ τῶν ἐλπίδων μου εἰς τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος ὡς καὶ περὶ τῆς βαθείας ἐγγνωμοσύνης μου ἐπὶ τῷ παρελθόντι αὐτῆς. — Γλάδστον». — Ἀφίκετο σήμερον ὁ πρίγκιψ Φρειδερίκος διάδοχος τοῦ Δανικοῦ θρόνου μετὰ τῆς συζύγου καὶ τῶν δύο τέκνων αὐτοῦ. — Ὁ μικρὸς βασιλόπουις Ἀνδρέας ἀδιαθετῶν νοσηλεύεται ἐν Φαλήρῳ παρὰ τῷ βασιλικῷ ἱατρῷ κ. Γ. Μακκᾶ. — Ἀναμένεται ἐνταῦθα ὁ πρῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς καὶ νῦν ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτευσεως σὺν Σταφύρῳ Νόρκωτ, εἰς τῶν ἐξοχωτέρων πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Ἀγγλίας. — Βελτιωθείσης τῆς ὑγείας τοῦ κ. Α. Κουμουνοδούρου ἐπανελήφθησαν ἀπὸ τῆς προχθῆς αἱ συνεδριάσεις τοῦ κοινοβουλίου. — Λίαν εὐάρεστον πληροφορίαν ἔδωκεν ἐν τῇ βουλῇ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς τρίτης ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι τὰ ἔσοδα τοῦ λήγοντος ἔτους ὑπολογισθέντα εἰς 67 ἑκατομ. ὑπερέβησαν κατὰ 3 ἑκατομ. τὸ ποσὸν τοῦτο, οὕτω δὲ καὶ τὸ ἔλλειμμα τοῦ 1882 ἐλαττοῦται εἰς 9 ἑκατομμύρια. — Ἐνεκα τοῦ ἐκ τῆς ἐλλογίας ὁδοῦ ἢ κυβερνήσεως διέταξε νὰ κλεισθῶσι τὰ ἐν τῇ συνοικίᾳ Νεαπόλεως δημόσια σχολεῖα. — Συνιστᾶται ἐν Ἀθῆναις προσεχῶς: «Τράπεζα ἐπὶ ἐνεχυρῶ τίτλων» μετὰ κεφαλαίου 2 ἑκατ. φράγκων. — Ἀπῆλθον εἰς Ἀθήσαν καὶ Τρίκαλα ὁ κ. Βουλανζιὲ ἀποσταλεὶς ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἐκεῖσε ἵνα μελετήσῃ πλείστα δημόσια ἔργα.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1730.

[Τῷ πρώτῳ λύτῃ δωρεθῆσεται ἐν βιβλίον].

Διὰ τῶν γραμμάτων τῶν λέξεων ρίς — ἐ γ ῶ — λ ί α ν σχηματίσων τὸ ὄνομα ἐπισήμου γυναικὸς τῆς ἀρχαίας Σπάρτης.

Ἀθῆναι.

Π. Α.

1731.

Συλλαβικὸν κυδόμενον.

[Τῷ πρώτῳ λύτῃ ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ πρώτῳ ἐκ τῶν ἐν τῇ ἐξωτερικῇ δωρεθῆσεται ἀνὰ ἐν βιβλίον].

κ α . . . α

. . . ρ α

.

1732.

[Τῷ πρώτῳ λύτῃ δωρεθῆσεται ἡ εἰκὼν τοῦ Σαρδού].

Τὸ πρῶτον μέγας τις θεὸς, τὸ δευτέρον τοῦ νησος Τῶλον ἀρχαῖος ποιητής. Καὶ θὰ τὰ εὕρης; — Ἰσως!

ΛΥΣΕΙΣ

1727.

Ῥ ό δ α — Κ ί ν α — Ῥ ο δ ά κ ι ν α

1728.

Τ ό ά λ α ς .

1729.

Ἐλήφθῃ τὸ εἶδος τετράστιχον

Ἥθελα νᾶχα χρήματα, δοᾶχ' ἡ νύχτ' ἀ σ τ έ ρ ι α,
Νὰ κάθωμαι ῥερόνυχτα μὲ σταυρωμένα χέρια·
Γιατὶ ἀπ' τὴν καθεμίᾳ δ ο υ λ ε ι ῶ
Μ' ἀρέσει περισσότερο ζωὴ καὶ τεμπελιά.

Ἀθῆναι

ΟΚΝΗΡΟΣ.